

EDC + 10. Editorial de Eduard Miralles a Cyberkaris sobre Eduard Delgado

Publicat per [Interacció](#) [1] el 04/02/2014 - 11:18 | Última modificació: 05/02/2026 - 14:02

[Eduard Miralles](#) [2] | [Interarts](#) [3]

Eduard, mestre, amic: si de sobte avui tornessis a aquest món que vas deixar aquell set de febrer, em sembla que et costaria trobar bones raons per quedar-t'hi. Un panorama internacional intensament obscè, determinat per l'efecte devastador de l'economia financera. Una Europa que ha tirat la tovallola pel que al sosteniment de l'Estat del Benestar respecta. Una Espanya sense rumb, ni esma, ni projecte. Una Catalunya enfollida a l'encaix d'un sobiranisme inversemblant. Una Barcelona més parc temàtic que mai, incapaç de reinventar-se. I una ex-vila de Gràcia, la teva pàtria antiga, convertida en abaixador circumstancial per als ramats de turistes que transiten d'un Gaudí a un altre, i tiro perquè em toca.

?Tampoc ens resultaria gaire fàcil explicar-te el panorama cultural amb entusiasme. Cada cop més abocats a la cerimònia de la confusió de l'espectacle, cada cop més lligats de peus i mans a unes lògiques industrials i digitals per a les quals les arts no són altra cosa que *quemegues* o *gigues* de "continguts" sense nom propi. Sense saber com superar la "síndrome d'Estocolm" després de tants anys de reclamar la importància econòmica de la cultura. Amb uns pressupostos públics cada cop més vergonyants. Institucionalment invertebrats: a Espanya, sense Ministeri. A Catalunya, amb un Consell de les Arts en plena catatonía. Unes administracions locals desencantades. I uns antics fars (la Diputació de Barcelona, per exemple) que fa ja massa temps que varen deixar d'emetre senyals.

Voldries saber què hem estat fent, i amb relativa convicció ens sentiries parlar de la importància de les coses petites, de la coherència dels procediments, del rol del sector no governamental com a dipòsit dels projectes amb vocació pública atropellats per la voracitat o la desídia de les institucions. I ens miraries amb ulls poc crèduls si et parléssim de la lenta, però persistent, aliança entre la cultura i el desenvolupament a escala internacional, o de l'emergència d'una ciutadania cultural global.

Riuríem plegats, això sí, tot parlant de balls de màscares, transvestits i canvis de jaqueta. I acabariem per concloure que, si no ens n'han vingut de pitjors, ha estat per una mena de tossuderia persistent. Una ètica militant que es nodreix, entre altres coses, dels aprenentatges rebuts de molts mestres i amics que ja no hi sou. Per això quan, al llarg de les darreres setmanes, tot comentant el desè aniversari de la teva mort, molta gent se sorprèn -"no pot ser que *hagi passat tant de temps!*"-, volem veure-hi clars símptomes del fet que encara voltes per aquí, entre nosaltres.

Font: [CyberKaris Nº 132, Feber 2014](#) [4]

[Inicia sessió](#) [5] o [registra't](#) [6] per enviar comentaris

Etiquetes: Eduard Delgado

- [7]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2014/02/04/edc-10-editorial-de-eduard-miralles-sobre-eduard-delgado>

Enllaços:

- [1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>
- [2] <https://interaccio.diba.cat/wiki/miralles-i-ventimilla-eduard>
- [3] <http://www.interarts.net/ca/>
- [4] <http://www.interarts.net/newsletter/index.php?p=87&idioma=2>
- [5] <https://interaccio.diba.cat/>
- [6] <https://interaccio.diba.cat/form/alta-comunitat>
- [7] <https://interaccio.diba.cat/node/4693>